

DET KONGELIGE
LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENT

Statsråden

Næringskomiteen
Stortinget
Karl Johans gate 22
0026 OSLO

Deres ref
MH/fg

Vår ref
201101556-/TGJ

Dato
04.01.2012

Meld. St. 9 Landbruks- og matpolitikken Velkommen til bords - Spørsmål fra Høyres medlemmer i Næringskomiteen – datert 16. desember 2011

Det vises til brev med spørsmål, datert 16. desember 2011.

Spørsmål 1:

Kan statsråden beskrive hvordan tilskuddene forholdsvis er fordelt mellom det som kan omtales som hhv. "arealstøtte" og "produksjonsavhengig støtte"? Det bes om at dette presiseres i faktiske tall og prosenter. Det bes i tillegg om at det presiseres hvordan dette forholder seg til WTOs såkalte bokser.

Stortingsmeldinga omtaler ikke noen inndeling mellom arealstøtte på den ene siden og produksjonsavhengig støtte på den andre siden. Landbruksstøtten har i noen sammenhenger blitt forsøkt inndelt etter i hvor stor grad den er direkte koplet til produksjon. I en del sammenhenger har dreining av virkemiddelbruken mot mindre produksjonsavhengig støtte blitt sett på som en måte for å bidra til et mer miljøvennlig jordbruk med lavere intensitet. Det gir på den annen side også normalt lavere produksjon. En slik inndeling vil kreve at man definerer begrepene produksjonsavhengig og ikke produksjonsavhengig støtte. Normalt vil all støtte i en viss grad påvirke produksjonen.

I enkelte sammenhenger har departementet tidligere omtalt en slik inndeling der kun tilskudd som utmåles på grunnlag av antall kg/liter produsert produkt er definert som produksjonsavhengig. Det vil i hovedsak si post 73 "pristilskudd" på kap. 1150 "jordbruksavtalen". I budsjettframlegget for 2012 er post 73 på 2,29 mrd. kroner, mens hele jordbruksavtalen er på 13,73 mrd. kroner. Det blir en fordeling med 17 pst. produksjonsavhengig støtte. Da dette var en aktuell problemstilling for en del år siden, har jeg inntrykk av at spørsmålet i stor grad dreide seg om å flytte tilskudd fra produksjonsavhengig støtte på post 73 til areal- og dyrestøtte på post 74. Post 74 er i budsjettet for 2012 på 8,35 mrd. kroner eller 61 pst. av hele jordbruksavtalen.

WTO Landbruksavtalen definerer tre typer internstøtte – gul, blå og grønn støtte. Det vises til bl.a. Prop. 133 S (2010-2011) ”Jordbruksoppgjøret 2011”, der dette er omtalt i kap. 5. I 2009 var notifisert gul støtte for Norge på 10,32 mrd. kroner, blå støtte var på 4,14 mrd. kroner og grønn støtte var på 7,09 mrd. kroner. Storparten av den gule støtten, eller AMS, er differansen mellom norske målpriser og referansepriser tilknyttet verdensmarkedspriser (fra perioden 1986-88). I tillegg kommer prisstøtte over budsjettet. Bundet maksimalt nivå for Norges gule støtte har vært 11,4 mrd. kroner siden år 2000. Grønn støtte er unntatt fra reduksjonsforpliktelser. Da Norge innførte nasjonale og regionale miljøprogram fra 2005, ble all arealstøtten gjennom dette flyttet fra blå til grønn boks.

Spørsmål 2:

Kan statsråden redegjøre for hvordan effekten av tilskuddene kan måles i etterhånd i forhold til det produksjonsvolumet og den produksjonsverdi de forskjellige tilskuddstypene gir?

I meldinga sies det at departementet vil videreutvikle mål- og resultatstyring som utgangspunkt for en forbedret framstilling av måloppnåelse og resultatrapportering på det landbruks- og matpolitiske området. Måloppnåelse vil bli vurdert ut fra et sett med resultatindikatorer. Resultatindikatorene skal videreutvikles og forbedres. Dette er et arbeid som pågår i departementet, jf. også svar på spørsmål 6 i brev fra Næringskomiteen av 6. desember 2011.

I de årlige proposisjoner til Stortinget om jordbruksavtalen med mere, har departementet redegjort for at det ikke er hensiktsmessig å vurdere den isolerte effekten av hver enkelt ordning over jordbruksavtalen. Med unntak for en del spesifikke mål og virkemidler, har departementet orientert Stortinget om at resultatrapporteringen for bevilgningene i hovedsak gjøres på måloppnåelsen samlet for ordningene på jordbruksavtalen. Mange av virkemidlene virker i større eller mindre grad mot flere mål, slik at en spesifikk rapportering på hver enkelt ordning vil gi begrenset informasjon.

Jordbruksavtalen legger rammebetingelser for selvstendige næringsutøvere som gjør sine egne valg, og der tilpasninger skjer med utgangspunkt i en langsiktig planleggings- og investeringshorisont. Det kan derfor gå langt tid fra iverksetting av et tiltak til man ser målbare resultater. Næringen påvirkes også i betydelig grad av rammebetingelser som ligger utenfor politisk kontroll, som for eksempel prisen på gjødsel, olje og energi.

Med hilsen

Lars Peder Brekk